

Кононихіна Д. С.,
здобувачка,
Бердянський державний педагогічний університет,
науковий керівник – кандидатка філологічних наук,
доцентка **Г. О. Александрова**

РОМАН «ЗАДУХА» ЧАКА ПАЛАГНЮКА ЯК СИМВОЛ ПРОТЕСТУ ПРОТИ НОРМ СУСПІЛЬСТВА

Чак Палагнюк – сучасний американський письменник, король контркультури, відомий широкому загалу завдяки екранізації його роману «Бійцівський клуб» Девідом Фінчером. Він автор шести романів, декількох журналістських розслідувань і статей, серії оповідань, кіносценаріїв.

Контркультурна проза сформувалася в 90-х роках ХХ століття під впливом літератури «покоління бітників» 60–70-х років минулого століття. Найвідоміші представники «Beat Generation» – Джек Керуак, Хантер С. Томпсон, Вільям Берроуз – докорінним чином змінили сучасну їм західну літературу, зобразивши американські та британські реалії. У їхніх творах відсутня цензура. Автори не намагаються прикрашати життя або завуальювати його реалії. Тому мова їхніх героїв насичена жаргонами, ненормативною, табуваною лексикою. Наркомани, безхатченки, злочинці, пияки, сексоголіки тощо – улюблені образи бітників.

Актуальність нашого дослідження зумовлена тим, що ми досліджуємо один із відомих романів письменника українського походження Чака Палагнюка «Задуха», який є в свою чергу символом протесту проти норм суспільства. Незважаючи на те, що письменник є одним із найвідоміших сатириків в Америці, його творчість є актуальною і в нашій країні, тож вивчення його творчого методу та майстерності є актуальним.

Роман «Задуха» Чака Палагнюка поєднує в собі властиві для автора складність сюжету та провокаційний зміст із глибиною філософської думки. В жанровому аспекті твір синтезує риси крутійського, філософського та психологічного романів.

Як і в більшості своїх романів, автор підіймає важливі проблеми суспільства та висловлює своє ставлення до них. У «Задусі» Чак Палагнюк охоплює як найбільший шар тогочасного американського суспільства, так і торкається особистих проблем кожного героя. Він відрікається від своїх попередніх поглядів, коли був переконаний, що потрібно боротися проти суспільних норм, а в «Задусі» автор реалістично зобразив, до чого призвела безглузда, на його думку, боротьба. Цю ідею можна яскраво побачити в образі матері головного героя – Іди Манчіні. Вона зруйнувала життя собі та своєму синові, бунтуючи проти системи заради бунту. Можна зробити висновок, що протестувати немає сенсу, але це не так. Нове покоління в романі не прогинається під тиском суспільства. Воно є ніби вигнанцем. Це підкреслює те, що люди в суспільстві не звикли приймати бунтарів проти їх

